

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 70.066/1/V
van 10 september 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot bepaling van de regels voor de toekenning van bijkomende steun aan jeugdorganisaties door het coronavirus COVID-19’

Op 6 augustus 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Brussel, Jeugd en Media verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 14 september 2021, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot bepaling van de regels voor de toekenning van bijkomende steun aan jeugdorganisaties door het coronavirus COVID-19’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 2 september 2021. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, staatsraad, voorzitter, Koen MUYLLE en Inge VOS, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 10 september 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. In artikel 4, § 1, van het programmadecreet van 9 juli 2021 ‘bij de aanpassing van de begroting 2021’ wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om in het jaar 2021 steun toe te kennen aan, onder meer, de organisaties die gesubsidieerd zijn op basis van het decreet van 20 januari 2012 ‘houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid’. De steun kan worden toegekend aan organisaties die een structurele werkingssubsidie op basis van dat decreet ontvangen.

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe de toekenning van die steun nader te regelen. Zo worden, onder meer, de organisaties waarop het te nemen besluit van toepassing is, bepaald (artikel 2 van het ontwerp), wordt de aanvraag van de subsidie geregeld die moet gebeuren via de webtoepassing die de administratie ter beschikking stelt (artikelen 5 en 6), en worden de voorwaarden bepaald voor de ontvankelijkheid van de aanvraag (artikel 7). Voorts worden de regels vastgesteld voor de toekenning van de subsidie (artikelen 8 tot 10), wordt de uitbetaling van de subsidie geregeld (artikel 11), en wordt voorzien in een aantal verplichtingen voor de begunstigden (artikel 12), die de besteding van de subsidie via de voormelde webtoepassing moeten verantwoorden (artikel 13). De Vlaamse minister, bevoegd voor de jeugd, (hierna: de minister) wordt gemachtigd om bijkomende modaliteiten en preciseringen te bepalen inzake de toekenningsvoorwaarden van de subsidie, de subsidieprocedure en het toezicht op de besteding van de subsidie (artikel 14).

Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van (lees: treedt in werking op)¹ 1 oktober 2021 (artikel 15).

RECHTSGROND

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 4, § 1, tweede lid, van het programmadecreet van 9 juli 2021, naar luid waarvan de Vlaamse Regering de regels kan bepalen voor de subsidievoorwaarden, de subsidiecriteria, de subsidieaanvragen, de beslissingsprocedure, het toe te kennen bedrag, de uitbetaling, de verantwoording en het toezicht voor de in het eerste lid van die bepaling bedoelde steun.

¹ Zie opmerking 15.

Hieromtrent om toelichting gevraagd verklaarde de gemachtigde dat het ontwerp zal worden aangevuld met een bepaling waarin de dienst wordt aangewezen die optreedt als verwerkingsverantwoordelijke van persoonsgegevens in het kader van de uitvoering van afdeling 3 van hoofdstuk 2 van het programmadecreet van 9 juli 2021. Voor die bepaling kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 4, § 3, eerste lid, van dat decreet, waarin de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om die dienst aan te wijzen.

VORMVEREISTEN

4. Het ontwerp bevat bepalingen die verband houden met de verwerking van persoonsgegevens.

Bij de adviesaanvraag is advies nr. 2021/65 gevoegd dat de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens op 20 juli 2021 over het ontwerp heeft uitgebracht.

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds in tal van adviezen heeft opgemerkt, dient met betrekking tot die bepalingen niet enkel het advies te worden ingewonnen van de Vlaamse toezichtcommissie, maar ook het advies van de (federale) Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’. Het is immers die autoriteit die belast is met het toezicht op de naleving van de ‘algemene’ regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de algemene verordening gegevensbescherming² heeft vastgesteld. Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting.³

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het ontwerp doorgang kan vinden.

5.1. Gevraagd of het ontwerp werd aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, antwoordde de gemachtigde:

“Het ontwerp van BVR werd niet aangemeld bij de Europese Commissie. Ook het artikel van het ontwerp werd niet aangemeld bij de Europese Commissie.

Het gaat hier namelijk niet om staatsteun omdat niet aan alle vijf criteria van artikel 107, eerste lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) is voldaan:

1. de subsidie wordt door of met staatsmiddelen (waaronder een gemeentelijke subsidie) bekostigd;

² Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’.

³ Adv.RvS 61.267/AV van 27 juni 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017, *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

2. de subsidie komt ten goede aan bepaalde ondernemingen;
3. de subsidie levert een onderneming voordeel op die deze niet langs de normale weg zou hebben verkregen
4. de subsidie vervalst de mededinging of dreigt deze te vervalsen; en
5. de subsidie heeft een ongunstige invloed op het handelsverkeer tussen de lidstaten (verstoot de mededinging).

De gesubsidieerde organisaties vallen niet onder het begrip onderneming, aangezien het jeugdorganisaties betreffen die geen economische activiteiten ontplooiën.”

5.2. Wat dat laatste punt betreft heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 63.336/1-3 van 23 april 2018 evenwel het volgende opgemerkt:

“Het ontworpen artikel 13, § 2, van het decreet van 20 januari 2012 ‘houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid’ betreft subsidies aan landelijk georganiseerde jeugdverenigingen, verenigingen ‘informatie en participatie’ en cultuureducatieve verenigingen die zijn erkend op grond van dit decreet.

Deze bepaling werd volgens de gemachtigde om de volgende reden niet aangemeld, met toepassing van artikel 108, derde lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, bij de Europese Commissie:

‘De staatssteunregels zijn alleen van toepassing als er sprake is van steun aan een onderneming die een economische activiteit verricht.

De betrokken verenigingen zijn niet te beschouwen als ondernemingen die economische activiteiten verrichten.’

Indien geen enkele van de betrokken verenigingen een economische activiteit uitoefent, is een aanmelding effectief niet vereist. Of dit voor alle verenigingen het geval is, kan de Raad van State bij gebreke aan feitelijke kennis niet met zekerheid bepalen (zo heeft een vereniging informatie en participatie onder meer als taak mediaproductie door en over de jeugd te begeleiden,⁴ wat op zich wel een economische activiteit kan uitmaken).

Zo door een of meer betrokken verenigingen toch een economische activiteit zou worden uitgeoefend, dient te worden nagegaan of een vrijstellingsregeling van toepassing is en⁵ of aan de voorwaarden daarvan is voldaan. Indien dat niet het geval is, is aanmelding bij de Europese Commissie vereist.”⁶

⁴ Voetnoot 11 van het aangehaalde advies: Zie artikel 10, § 1, eerste lid, 3°, van het decreet van 20 januari 2012.

⁵ Voetnoot 12 van het aangehaalde advies: Zoals die opgenomen in verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun’, verordening (EU) nr. 360/2012 van de Commissie van 25 april 2012 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun verleend aan diensten van algemeen economisch belang verrichtende ondernemingen’ of verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard’.

⁶ Adv.RvS 63.336/1-3 van 23 april 2018 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 6 juli 2018 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2018’, *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1570/1, 85-86.

Aangezien de steun waarin artikel 4 van het programmadecreet van 9 juli 2021 voorziet, en waarvan de toekenning in het ontwerp nader wordt geregeld, wordt toegekend aan landelijk georganiseerde jeugdverenigingen, verenigingen ‘informatie en participatie’ en cultuureducatieve verenigingen,⁷ net zoals de ontworpen regeling waarover de Raad van State de aangehaalde opmerking heeft gemaakt, geldt hetzelfde voor het thans voorliggende ontwerp.

6. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan,⁸ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

7. In het opschrift van het ontwerp wordt gewag gemaakt van “bijkomende steun aan jeugdorganisaties *door* het coronavirus COVID-19”.

Volgens de gemachtigde is het “de bedoeling een bijkomende steun te kunnen verlenen aan de jeugdverenigingen die als gevolg van de corona-maatregelen een sterke impact hebben ondervonden op zowel hun inkomsten als uitgaven. We nemen aan dat de financiële problemen van organisaties anno 2021 veroorzaakt worden door COVID-19. De verplichtingen, vermeld in artikel 12 en 13 van het ontwerp van BVR zijn gerelateerd aan COVID-19.”

Dit zou beter tot uiting moeten komen in het opschrift van het ontwerp, bijvoorbeeld door te schrijven “bijkomende steun aan jeugdorganisaties wegens de maatregelen ter bestrijding van het coronavirus COVID-19”.

Aanhef

8. In de rubriek ‘Rechtsgrond’ in de aanhef moet worden verwezen naar artikel 4, § 1, tweede lid, eerste zin, en § 3, eerste lid,⁹ van het programmadecreet van 9 juli 2021. Bovendien dient het juiste opschrift van dat decreet te worden weergegeven (‘bij de aanpassing van de begroting 2021’)

⁷ Zie dienaangaande opmerkingen 9.1 tot 9.3.

⁸ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

⁹ Gelet op de toe te voegen bepaling waarin de dienst wordt aangewezen die optreedt als verwerkingsverantwoordelijke: opmerking 3.

Artikel 2

9.1. Uit artikel 2, 3°, van het ontwerp vloeit voort dat om in aanmerking te komen voor de bijkomende steun waarin de ontworpen regeling voorziet, het moet gaan om een organisatie die een werkingssubsidie ontvangt op basis van het decreet van 20 januari 2012.

Volgens de gemachtigde komen “[a]lle structureel gesubsidieerde organisaties uit het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid (...) in aanmerking, met uitzondering van de organisaties zoals bepaald in artikel 8, § 1 t.e.m. 5. In artikel 2, 3° van het ontwerp van BVR wordt toegevoegd dat de organisaties die worden gesubsidieerd op basis van art. 8, § 1 t.e.m. 5 van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid niet in aanmerking komen”.

Hij preciseerde tevens:

“Onder de aangehaalde omschrijving vallen de volgende verenigingen: landelijk georganiseerde jeugdverenigingen (artikel 9, §§ 1 en 2), verenigingen informatie en participatie (artikel 10, §§ 1 en 2) en cultuureducatieve verenigingen (artikel 11, §§ 1 en 2). De vermelde bepalingen hebben betrekking op de doelstellingen van deze verenigingen en de erkenningscriteria. De erkenning houdt meteen het recht op een werkingssubsidie in, zoals in artikel 13, § 1 is bepaald.”

9.2. Op de vraag of de uitsluiting van sommige organisaties die een structurele werkingssubsidie ontvangen op basis van het decreet van 20 januari 2012, van de subsidie waarin de ontworpen regeling voorziet, bestaanbaar is met de rechtsgrond ervoor, antwoordde de gemachtigde:

“De bovenbouworganisaties genoemd in artikel 8, §§ 1 t.e.m. 5 ontvangen een werkingssubsidie, zoals is bepaald in artikel 8, § 7. Artikel 4, § 1 van het programmadecreet bepaalt echter dat de Vlaamse Regering kan afbakenen welke organisaties in aanmerking komen: ‘De Vlaamse Regering kan de regels bepalen voor de subsidievoorwaarden, de subsidiecriteria, de subsidieaanvragen, de beslissingsprocedure, het toe te kennen bedrag, de uitbetaling, de verantwoording en het toezicht.’ Gelet op de specifieke opdrachten van de bovenbouworganisaties, worden ze niet beschouwd als jeugdorganisaties zoals de erkende jeugdverenigingen.”

Er kan inderdaad worden aangenomen dat de machtiging aan de Vlaamse Regering om de subsidievoorwaarden en -criteria te bepalen, het mogelijk maakt die voorwaarden en criteria zodanig te bepalen dat sommige organisaties die een structurele werkingssubsidie ontvangen op basis van het decreet van 20 januari 2012, niet in aanmerking komen voor die subsidie. Evenwel zal het verschil in behandeling dat hieruit voortvloeit redelijk moeten kunnen worden verantwoord in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie. Gevraagd naar een dergelijke verantwoording, antwoordde de gemachtigde:

“De organisaties, zoals bepaald in art. 8, § 1 t.e.m. 5 van het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid, hebben namelijk een bijzondere opdracht. Ze organiseren geen activiteiten voor de jeugd. Ze kampen niet met dezelfde gevolgen door de COVID-19-maatregelen voor de organisatie van activiteiten als de jeugdverenigingen. Ze kampen ook niet met dezelfde financiële gevolgen als de jeugdverenigingen. De gelijkheid van behandeling wordt niet geschonden, aangezien er voor het gemaakte onderscheid een objectieve en redelijke rechtvaardiging bestaat.”

Vermits met de ontworpen regeling wordt beoogd in een tegemoetkoming te voorzien voor de meeruitgaven of de verminderde inkomsten van jeugdorganisaties ten gevolge van de maatregelen ter bestrijding van het coronavirus COVID-19, lijkt het redelijk verantwoord dat geen dergelijke steun wordt toegekend aan organisaties die omwille van de aard van hun activiteiten niet, of niet in dezelfde mate, ten gevolge van de maatregelen genomen ter bestrijding van de COVID-19 pandemie, meeruitgaven hebben moeten doen of minder inkomsten hebben genoten.

9.3. Uit wat voorafgaat vloeit echter voort dat in artikel 2, 3°, van het ontwerp niet in algemene bewoordingen moet worden verwezen naar organisaties die een werkingssubsidie krijgen op basis van het decreet van 20 januari 2012, maar dat meer specifiek moet worden verwezen naar de in de artikelen 9, 10 en 11 van dat decreet bedoelde organisaties.

Artikel 3

10. In artikel 3 van het ontwerp wordt bepaald dat het subsidiebedrag dat op basis van het te nemen besluit wordt toegekend, wordt gebruikt voor de opdrachten, vermeld in het decreet van 20 januari 2012.

Volgens de gemachtigde worden hiermee de opdrachten bedoeld in de artikelen 9, § 1, 10, § 1, en 11, § 1, van dat decreet.

Het verdient de voorkeur dit uitdrukkelijk te bepalen.

Artikel 5

11. Naar luid van artikel 5, eerste lid, eerste zin, van het ontwerp stelt de in artikel 1, 1°, van het ontwerp genoemde administratie een webtoepassing ter beschikking van de doelgroeporganisaties om informatie uit te wisselen met aanvragers of begunstigden van een subsidie.

Die bepaling herneemt evenwel wat is bepaald in artikel 4, § 2, van het programmadecreet van 9 juli 2021. Het overnemen in een lagere regeling van bepalingen van een hogere regeling dient te worden vermeden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze op het normatieve vlak overbodig aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze inzonderheid aanleiding ertoe zijn dat later uit het oog verloren wordt dat alleen de hogere regelgever het betrokken voorschrift kan wijzigen.

Aangezien bovendien artikel 5, eerste lid, eerste zin, van het ontwerp een letterlijke overname is van wat in artikel 4, § 2, van het programmadecreet van 9 juli 2021 wordt bepaald, kan die zin beter worden weggelaten en kan het eerste lid van artikel 5 aanvangen als volgt:

“De webtoepassing bedoeld in artikel 4, § 2, van het programmadecreet van 9 juli 2021 (opschrift) bevat ...”.

Artikel 10

12. In de inleidende zin van artikel 10 van het ontwerp wordt gewag gemaakt van de “maximale projectsubsidie”. De gemachtigde gaf dienaangaande de volgende toelichting:

“De term ‘maximaal’ wordt gehanteerd omdat als de begunstigde in gebreke blijft de verantwoording te verstrekken, hij gehouden is tot terugbetaling ten belope van het deel dat niet werd verantwoord (artikel 13 van de wet van 13 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof).

De term projectsubsidie werd nog gehanteerd omdat de subsidie voldoet aan de definitie vermeld in artikel 56, eerste lid, van het inmiddels opgeheven decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof (‘een projectsubsidie die toegekend wordt ter ondersteuning van de specifieke kosten voortvloeiend uit een activiteit die zowel qua opzet of doelstelling als in tijd kan worden afgebakend’. Maar de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën definieert ‘projectsubsidie’ niet meer.”

Gelet hierop, en vermits noch in artikel 4 van het programmadecreet van 9 juli 2021, noch in de overige bepalingen van het ontwerp de term “projectsubsidie” wordt gebruikt, schrijve men in de inleidende zin van artikel 10 van het ontwerp beter “subsidie”.

Artikel 12

13.1. Uit artikel 12, 1°, van het ontwerp vloeit voort dat een begunstigde van de subsidie verplicht is om stappen te ondernemen om activiteiten *zo veel mogelijk* te laten plaatsvinden conform de maatregelen, die ter bestrijding van het coronavirus COVID-19, door de overheden werden getroffen.

Een groot deel van de door de overheden ter bestrijding van de COVID-19-pandemie genomen maatregelen zijn dwingend van aard en worden strafrechtelijk gesanctioneerd. De ontworpen bepaling wekt echter de indruk dat een organisatie de subsidie kan ontvangen, zelfs al heeft ze die dwingende maatregelen niet toegepast. Dat kan allicht niet de bedoeling zijn. Minstens moet de organisatie inspanningen doen om de maatregelen in kwestie volledig na te leven en niet zo veel mogelijk. De woorden “zo veel mogelijk” moeten dan ook worden weggelaten.

Hetzelfde geldt voor artikel 13, derde lid, 1°, van het ontwerp.

13.2. Uit artikel 12, 2°, van het ontwerp vloeit voort dat de begunstigde van een subsidie verplicht is om stappen te zetten om verliezen te beperken door solidariteit van gebruikers te vragen. In artikel 13, derde lid, 2°, van het ontwerp, dat de door de subsidieontvanger aan de administratie te tonen bewijsstukken regelt, wordt die verplichting nader gepreciseerd door te bepalen dat gebruikers moeten worden aangespoord geen terugvordering van hun bijdragen te vragen of vouchers te aanvaarden.

Beide bepalingen moeten op elkaar worden afgestemd.

13.3. Ten slotte wordt in artikel 12, 4°, van het ontwerp bepaald dat de begunstigen van de subsidie eventuele eigen opbrengsten die hoger zijn dan het bedrag dat in de begroting voor het jaar 2021 is bepaald, effectief moeten inzetten om de gevolgen of beperkingen voor activiteiten in te perken. Gevraagd welke gevolgen of beperkingen worden bedoeld, antwoordde de gemachtigde:

“Dit betreft gevolgen van alsook de beperkingen door de maatregelen om de verspreiding van het virus te beperken op de activiteiten. De gevolgen en beperkingen van de COVID-19 maatregelen hebben impact op de organisatie van activiteiten, kampen, e.d.m. voor de verenigingen in de sector. Deze impact heeft dan weer gevolgen de financiën van de verenigingen en met ontwerp van BVR willen we deze gevolgen mitigeren.”

Dit moet in de tekst van het ontwerp worden gepreciseerd.

Artikel 14

14. In artikel 14 van het ontwerp wordt de minister gemachtigd om “bijkomende modaliteiten en preciseringen” te bepalen inzake de toekenningsvoorwaarden van de subsidie, de subsidieprocedure en het toezicht op de besteding van de subsidie.

Een delegatie aan een minister kan enkel betrekking hebben op bijkomstige of detailmatige aangelegenheden. De ontworpen bepaling lijkt aan de minister een beleidsruimte te verlenen die verder gaat, vermits de woorden “bijkomende modaliteiten” niet uitsluiten dat bijkomende toekenningsvoorwaarden worden bepaald. De delegatie kan enkel worden aanvaard indien ze voldoende wordt ingeperkt, bijvoorbeeld door enkel te bepalen dat de minister preciseringen kan bepalen inzake de toekenningsvoorwaarden, de procedure of het toezicht, of door nader te omschrijven op welke aspecten van de subsidievoorwaarden, de procedure of het toezicht de delegatie betrekking heeft.

Artikel 15

15. Luidens artikel 15 van het ontwerp heeft het te nemen besluit uitwerking met ingang van 1 oktober 2021.

Volgens de gemachtigde zal het te nemen besluit evenwel voor 1 oktober 2021 worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en is het niet de bedoeling om er terugwerkende kracht aan te verlenen.

Men schrijve bijgevolg:

“Dit besluit treedt in werking op 1 oktober 2021.”

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Wouter PAS